

PETRE GEORGESCU DEDY
ROMÂNUL CARE L-A MODELAT PE TRUMP**General-locotenent (r) Dr. Grigore STAMATE**

Bustul tânărului Donald John Trump – viitorul președinte al S.U.A.,
În realizarea, la fel se tânărului sculptor român, Petre George Dedy

Sigur, se vor găsi unii (inițial, voiam să spun „probabil, se vor găsi destui ...” dar, mi-am dat seama că aş exagera, din simplul motiv că nu se mai găsesc „destui”, care să aibă răbdarea să citească un articol; (căci, despre vreo carte nici nu se mai pune problema), care să spună că termenul „modelat” ar fi trebuit să fie înscris între ghilimele, fiind considerat o simplă figură de stil. Vă asigur însă că nu este cazul, căci fostul președinte al S.U.A., Donald Trump, în anii tinereții sale, chiar a fost modelat – la propriu, nu la figurat – de către un român. Un bun român, despre care până și majoritatea contemporanilor nu au niciun habar. Este vorba de sculptorul, fără de atestare, Petre Georgescu Dedy, a cărui viața și activitate depășesc limitele unui volum de referință. Un maestru al profesiei, căruia nu i s-a permis nicicum să urmeze cursurile facultății și, cu toate aptitudinile sale în domeniile artelor frumoase – ca atâția alți oameni de valoare – a trebuit să plece din țară, ca să se afirme pe melaguri străine. Astfel, băiatul cel mare al familiei Pascal (fostul arhitect-șef al Bucureștilor din perioada antonesciană) și Ludmila Georgescu (solistă a Operei Române, afirmată pe scena de la Scala), a fost nevoit să ia calea străinătății, unde – grație unor personalități de cultură – a reușit să realizeze peste 1000 de busturi, între care și ale unor șefi de stat ori apropiați ai acestora. Astfel: bustul președintelui Charles de Gaulle, al băiatului lui J. F. Kennedy, John-John, al regelui Baudouin I al Belgiei, al regelui Juan Carols al Spaniei, ale familiei princiere din Monaco, Rainieri al III-lea și Grace Kelly, al premierului grec Konstantinos Mitsotakis, ale unui maharajah indian și ale atâtor ambasadori din Franța, Italia, Spania, Olanda, Anglia și America de Sud.

Cât despre Donald John Trump, subiectul merită o prezentare specială, după cum special este și protagonistul, care i-a solicitat maestrului român să-i realizeze bustul.



AVRAM IANCU - 200!



Nr.7(47/iulie 2024)

Lucrările s-au executat în atelierul pus la dispoziția lui Dedy de către marchizul Armand Gontaut de Biron, pe atunci, vicepreședinte al Federației Concursurilor Internaționale pentru Europa și America. Un expert în muzica clasică, cu recunoaștere internațională.

Marchizul venise în România ca să prezideze al II-lea Festival-concurs „George Enescu” (5-22 septembrie 1961) și, ca orice erudit în materie, a solicitat să viziteze Palatul Cantacuzino, transformat în urmă cu cinci ani în Muzeul „George Enescu”. A fost însoțit de Corneliu Mănescu, proaspătul ministru al Afacerilor Externe, de consulul general al Franței la București și de marele violonist David Oistrach. Acolo, în „templul muzelor”, privirea lui Armand Biron i-a fost atrasă de bustul lui George Enescu, pe care l-a apreciat ca fiind de o asemănare fără de pereche. Alături erau bustul marelui pianist Sviatoslav Richter și cel al celebrului violonist și dirijor american, Sir Yehudi Menuhin, în aceeași realizare, tustrele fiind prețuite ca uluitoare și fără de niciun cusur. Firesc, a vrut să știe care dintre sculporii străini le-a executat cu atâta precizie, iar când directorul muzeului i-a destăinuit că nu este vorba de niciun străin, ci de către un tânăr român, care la acea dată nu împlinise 20 de ani, marchizul și-a exprimat dorința de a-l cunoaște numaidecât; ceea ce s-a și întâmplat.

Președintele Festivalului, nerăbdător, însoțit de întregul alai s-au deplasat la vila din Banu Manta a părinților lui Dedy Georgescu, pe care l-a surprins în timp ce lucra în atelierul de la subsolul clădirii. Cu acest prilej, i-a propus să-i facă și lui bustul, sens în care i-a și „pozat” a doua zi, întrucât urma să plece din țară la un alt festival la Moscova. Însă, nu înainte de a-și admira chipul plămădit în lut.

Fermecat de talentul românului – după intense și îndelungate tratative cu autoritățile – abia după un an, marchizul a reușit să-l aducă pe Dedy Georgescu în Franța. Mai întâi, la apartamentele sale din parizianul bulevard Haussmann, apoi la Chateau de Biron (Dordogne) al familiei, unde i-a asigurat un atelier, cu toate cele necesare. Aici, Dedy a realizat o suită de busturi de copii de nobili, care l-au înălțat în ochii protipendadei, năpădindu-l cu solicitările.

Ar fi foarte multe de spus (de fapt, noi le-am surprins în volumul intitulat „Petre Georgescu Dedy – maestrul Artelor Frumoase”, circa 600 p., cu fotografiile ale exponatelor și copii ale unor documente, dar pe care, din lipsa fondurilor necesare, nu ne permitem să-l trimitem la tipar și, dacă nu vom găsi un om de cultură interesat, din rândul sponsorilor, probabil, va rămâne pentru totdeauna în același stadiu), dar să revenim la momentul întâlnirii tânărului Dedy Georgescu cu tânărul Donald Trump.

Evenimentul s-a petrecut la Paris, la o întâlnire a elitei intelectuale, unde tinerii acelor vremi încă se afirmau, în fel și chip, dând o strălucire în plus orașului-lumină. Donald John Trump venise special în metropola culturii mondiale, ca să-și sărbătorească obținerea licenței în științe economice la Școala de Finanțe și Comerț Wharton, din cadrul Universității din Pennsylvania și se pregătea să intre în afaceri alături de tatăl său, Fred. Acolo, la Trump Organization – un holding, care încorporează acțiunile mai multor societăți imobiliare și de construcții, cu notorietate în lumea de peste Ocean, dar și de dincoace de Atlantic. În respectivul anturaj Dedy fusese introdus chiar de către apropiații marchizului, la rândul-le, fascinați de arta tânărului român, de a cărui companie erau foarte interesați.

În continuare, cităm câteva rânduri din volumul mai sus amintit:

„Fire volubilă și extrem de generoasă, Donald John, când a aflat cu ce se ocupa Dedy, l-a rugat să-i facă numaidecât și lui bustul. Aspect convenit chiar în aceeași seară; ca, a doua zi, Dedy să treacă la lucru, pentru că sejurului lui Donald se apropia de sfârșit.

După ce a văzut cât de bine îi seamănă creația tânărului sculptor român, pe deplin mulțumit, Donald John Trump a forțat comanda la 24 de busturi. Răstimp, în care a urmărit îndeaproape cum i se modelează chipul. Cu asemenea prilej, Donald a organizat o întâlnire amicală în cinstea lui Dedy, la Paris, dar la insistențele marchizului, aceasta s-a desfășurat la castelul din Dordogne. De atunci, cât a mai rămas în Paris, Dedy și Donald au fost de nedespărțit, vizionând mai multe obiective, inclusiv în suburbii. La întrebare lui Dedy, pentru ce îi trebuie atât de multe busturi, Donald i-a răspuns:

- Prietene, atâtea holdinguri avem noi, în cadrul corporației de peste ocean. De aceea, vreau ca, la sediul fiecăreia dintre acestea, să fie așezat bustul meu. În poziție centrală... Nici nu poți realiza ce bucurie mi-ai făcut mie și familiei mele. În special, tatălui meu, care mă vrea statornicit peste afacerile sale. Bustul acesta seamă atât de mult cu persoana mea, încât părinții mei, în mod sigur, vor fi nespuse de încântați.



AVRAM IANCU - 200!



Nr.7(47/iulie 2024)

Spune-mi, te rog, cât mă costă și, te asigur, că n-am să mă zgârcesc la pungă. Vrei cash sau să-ți completez un cec cu șase zerouri ...

E, nu i-am luat eu chiar atât – spune, cu reținere, Dedy – dar pot afirma că, la terminarea lucrării, Donald Trump nu s-a lăsat până nu mi-a «îndesat» o sumă apreciabilă”.

Au rămas buni prieteni, o vreme au și corespondat, și numai depărtarea i-a ținut la distanță.

Dedy era ferm convins (la nivelul anului 2019 – n.n.), că dacă Donald Trump, ajuns președinte, ar veni cumva și în România, sigur l-ar căuta și ar bea un șpriț împreună. Chiar la el acasă, în Banu Manta. „Și, știți de ce? – mai ține să sublinieze maestrul – pentru că, Donald este un personaj deosebit; din mai toate punctele de vedere. Uite, de pildă, în toamna anului trecut, acesta a avut o intervenție fulminantă în cadrul Adunării Generale a O. N. U., în concurs cu tot ce perorează niște semidocti despre națiune, patriotism, suveranitate și independență. Căroră, dacă încerci să le dai vreo replică, imediat ești catalogat ca fiind naționalist. Un atribut, a cărui semnificație, desigur, ei nu o înțeleg, cum multora dintre cele ce se întâmplă astăzi, chiar sub ochii lor, nu le pricepe rostul.

Cauzele sunt multiple și atât de evidente, încât nu merită să le mai dezvoltăm, că tot n-ar înțelege. Unde nu-i cultură, nu-i nici educație; unde nu-i minte, nu-i nici discernământ, iar manipularea are sorți de izbândă. Iată ce le spunea Donald Trump șefilor de state, ca și celor care – de dincolo de perdeaua ocultă – conduc destinele lumii:

«Lumea liberă trebuie să-și accepte fundamentul național. Nu trebuie să încerce să-l șteargă sau să-l înlocuiască. Privind în jur, de-a lungul și de-a latul acestei planete splendide, adevărul este evident: dacă vrei libertate, fii mândru de țara ta! Dacă vrei democrație, păstrează-ți suveranitatea! Iar dacă vrei pace, iubește-ți națiunea! Liderii înțelepți mereu pun pe primul loc binele poporului și al țării lor. Viitorul nu le aparține globaliștilor. Viitorul le aparține patrioților. Viitorul aparține națiunilor suverane și independente, care-și protejează cetățenii, își respectă vecinii și onorează diferențele care fac fiecare țară specială și unică. Globalismul a exercitat o atracție religioasă asupra tinerilor din trecut, făcându-i să-și ignore propriul interes național. Dar, în ceea ce privește America, duse sunt acele zile. Cu toate acestea, aici, în Statele Unite, și peste tot în lume, există o industrie în creștere a activiștilor radicali și a organizațiilor non-guvernamentale, care promovează traficul de persoane. Aceste grupuri încurajează migrația ilegală și cer ștergerea frontierelor.

Astăzi, eu am un mesaj pentru acei activiști ai granițelor deschise, care se ascund în spatele retoricii legate de justiția socială: politicile voastre nu sunt juste, ci crude și diabolice. Voi încurajați organizațiile criminale, care prădează bărbați, femei și copii nevinovați. Voi puneți propriul sentiment fals al virtuții mai presus decât viețile și bunăstarea a nenumărați oameni nevinovați.

Subminând securitatea de frontieră, subminați drepturile omului și demnitatea umană»¹.

Nu tocmai întâmplător, onora li se pare și induc ideea că Donald John Trump este un personaj nonconformist, cu o mentalitate și convingeri, care exced uzanțelor politice și diplomatice. De aici, și o serie de invective, chiar și de temeri, pe seama acestuia. Poate că, pe alocuri, au dreptate, dar când ai ajuns să răspunzi de soarta unui colos, cum este poporul american, comportamentul nu se poate încadra într-un tipar general. Acesta este dictat și influențat hotărâtor de circumstanțele speciale, între care autoritatea conducătorului trebuie să se manifeste. A fi liderul lumii presupune coordonate anume, în limitele cărora nu oricărui îi este îngăduit să se expună. Este, în toate acestea, o filozofie și o știință aparte, care numai celor în asemenea stare le este la îndemână să le aibă”.

Pentru interesul în temă, trebuie subliniat că Donald, cel pe care a avut prilejul să-l cunoască Dedy Georgescu, la vremea tinereții lor, atunci avea un fel de a fi, pe când cel de acum este cu totul altfel. Una este să fi administratorul propriei afaceri – oricât de uriașă ar fi aceasta – și alta este să fi administratorul unui popor și al unui stat de o neasemuită amploare.

„Eu – ne mai spune Dedy – sunt convins, că președintele Donald știe ce zice și știe ce face. Chiar dacă, uneori, disimulează. Este în firea marilor oameni de stat să procedeze așa”.

¹ Donald Trump: Viitorul nu aparține globaliștilor, ci patrioților, națiunilor suverane și independente – discurs rostit de către Donald Trump, președintele SUA, în fața Adunării Generale a ONU, în 24 septembrie 2019; Apud „RL România liberă”, din 26.09.2019;



Cetatea Cavalerilor

Coordonator: Colonel Dr. Constantin MOSINCAT
Editor: Asociația Națională a Cavalerilor de Clio
Editura Tipo MC, Oradea, 2020
Cartea Mea, e și a Tui ISSN 2734-6889; ISSN_L 2734-6889

AVRAM IANCU - 200!



Nr.7(47/iulie 2024)

Înainte de a rezuma în articol, câteva dintre busturile sculptate de către Petre Georgescu Dedy în țară sunt de o semnificație cu totul aparte: savantul C.I. Parhon, Mihai Sadoveanu, Marin Preda, Jean Bobescu, Constantin Motaș, Simeon Tatu, Nicolae Herlea, Vasile Blendea, Corneliu Coposu, Ion Iliescu, Nicolae Iorga, Gheorghe Buzatu, Dinu Patriciu, Virgil Cândea, Sandu Tzigara Samurçaș, Nicolae Kirculescu și, înainte de a i se pune crucea, și al lui Nicolae Ceaușescu. Iar dacă, la toate acestea, adăugăm bustul lui Pablo Picasso – realizat în curtea locuinței din Paris a lui Nicolae Caravia, pianistul lui George Enescu – cu care Dedy s-a și împrietenit, credem că am spus destule.

Am dori totuși să încheiem, aducând în realitatea timpului, aprecierea unuia dintre fiii savantului Nicolae Iorga, care – atunci când Dedy l-a întrebat, de ce tocmai pe el l-a ales ca să-i facă bustul onorabilului său tată, marele istoric – acesta i-a replicat astfel:

„Pentru că lucrările create de tine au suflet. Fețele celor care au avut fericirea să ți se expună sunt întotdeauna vesele, zâmbesc, au suflet, ceea ce conferă ansamblului o anume distincție și respect.

Lucrările tale, redau, odată cu expresia, și simțămintele. Ele umanizează privirea, empatizează cu personajul, ca și cu cel care le privește și parcă te introduc în intimitatea subiectului”.

Așa, cum ne mărturisește o bună jurnalistă, care l-a intervievat pe Petre Georgescu Dedy, eroul nostru: „l-a cunoscut pe Enescu, Picasso, Ferrari, Coco Chanel, Hilary Clinton. A lucrat pentru prinți și conți și i-au călcat pragul nepoți de șahi sau copii de regi pentru a le face bustul. Împreună cu Menuhin și Enescu repara viori (...) este arhitect, sculptor, designer, pictor, restaurator, un om de o reală cultură și cu o experiență extraordinară, o adevărată enciclopedie, un personaj care i-a dăruit două ii Goldei Meir, al patrulea prim-ministru al statului Israel, și a fost acasă la generalul de Gaulle, la Paris, și i-a făcut bustul”². Și care, dincolo de preocuparea sa de bază „a creat bijuterii și haine, a pictat, a făcut sport de performanță”³.

Un bun român, am adăuga noi, care s-a stins din viață în împrejurările vitrege ale Covidului sau ce-o fi fost molima, care – vrem sau nu vrem să recunoaștem – a secerat destulă lume. Din nefericire, Dedy Georgescu – încă în deplinătatea creației – a plecat dintre noi pe ușa din dos, echipat într-un sac de plastic, fără niciun fel de cortegiu, lăsând o umbră tristă peste realitatea unor timpuri, care altcumva trebuiau să fie.

². Elena Calcan, *Petre Georgescu Dedy, designerul de bijuterii al lui Yves Saint Laurent*, emisiunea „Asta-i viața”, Telegraf, 04 iunie 2014;

³. *Povestea sculptorului care l-a cunoscut pe Picasso*, www.digi.ro, 23.01.2017;